

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Ach hvad schall dog Daphnis hyrde

Citation: Bording, Anders: "Ach hvad schall dog Daphnis hyrde", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 226. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid108056/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

<p>8. O Engel-skiønne Galathe, Jeg kand dig ej forgiette, Nørledingen mand før skal see Hos Titan sig at sette, Ak, Ak, dit Navn Fordybt er grav'n Og prentet i min Tanke, Hvor Glemsel ej vil vanke.</p> <p>9. Brøst derfor, O mit Hierte brøst, Hvi tøver du saa lenge, Du faar paa Jorden ingen Trøst, Søg til Elyser Enge. Der kandst du naa Din Siæls Attraa, Der skal du snart finde Din skiønneste Hyrdinde.</p>	<p>10. J unge Hyrder, mine Faar Samt hendes vel forsørger, For Sorg jeg det ej selv formaar, Og dersom nogen spørger Hvi Daphnis saa Sin Hiord lad'r gaa? Da svarer: Hand med Møde Sig sørger selv til døde.</p> <p>11. Nej, kiere Daphnis, sørg ej saa, Det kand mig intet baade, Vor unge Lam du jo ej maa Saa trøsteløse lade. Jeg er i Ro, Vor Elskovs Tro Nok over Verden mindes, Ja ej i Graven endes.</p>
---	--

128.

[44] *Daphnis* erbiuder sig at Vilde gaa i døden for sin *Amaryllis*.

<p>1. Ach hvad schall dog <i>Daphnis</i> hyrde Hvad schall hand sig tage till Hand Veed iche hvad hand Vill Skall hand selffver sig nu myrde Ach min <i>Amaryllis</i> hör, Hvad schall hand dog før hand døer. Hand Vill effter ald din Vilie Alting stedsse Vell bestille.</p> <p>2. Skall hand Lencher paa sig tage Skall hand udi fengssell gae Eller och hos Løffver staae, Skall hand udi Krigen drage</p>	<p>Eller uden nogen roe Hos forgifftig Slinger boe, Ja hand Vill end andet mere Ene for din Skyld udføre.</p> <p>3. Eller schall hand Sig begiffve Paa hin sorte Vilden haff Och Sig tage der sin graff, Skall hand udi Søn bliffve Hvor de hølger stor' och sma Titt hen op till Skyen gaa Och Saa titt naar de Sig røre Need hen till Affgrunden føre.</p>	[45]
---	--	------

<p>4. Skall hand sine frender hade Skall hand rømme slett herfra Och fra sine Venner gaa Skall hand fæderland forlade Fare hen [f]or ey att see Andit [m]jer end kuld och sne Hvor ey soell ey mane schinner Och ey nogen stjerne glimrer.</p> <p>5. Skall hand græselige biørne Spise med Sit eget blood Skall hand voffve ær' och mod J det sidste V[er]dsens hiørne</p>	<p>Ja hand Vill end Lenger gaa Och for dig dett alt udstaa, Skall hand med stor heede stride Ja hand Vill end mere Lide.</p> <p>6. [46] Hand Vill alting Vell forrette Ja hand Vill sin egen Krop For dig <i>Amaryllis</i> op Jmod ald Vlyche Sette Siig ô <i>Amaryllis</i> till For din Skyld hand gierne Vill. Hvad du ichun Vilt ombede Dig min Kieriste tilstede. <i>Finis</i></p>
--	--

129.

{17} *Daphnis* Vdi een fremmed Egn
Klager offver Sin Lengssel till den Skønne *Galathea*.

<p>1. Ach mit Hierte Vill besvime Krafft och mod forsvinde slett Naar ieg arme tencher rett Paa den Sorrhvæde time Der Saa snart henviste mig Ædle <i>Galathea</i> fra dig.</p> <p>2. Der mit Haabis Skib med glæde Vell belad fra Lychens Land Sig i tryggen hafn befand Kom Vlychens Strenge Vrede Med Sin Storm och den strax hen Dreff till Sorgens hafn igien.</p> <p>3. Thi ieg Arme sich att Lyde Dett Som Himlen offver mig Haffde Sluttit underlig</p>	<p>Att ieg Lenger mot[t] ey nyde for den tynde Skebne roe Och hos dig i Glæde boe.</p> <p>4. Dybe Such och Salte taare Som Vii baade hver for sig Feldit offuerflødelig Om Vor Sorrh Vidne baare Kunde dog ey hindre dett Vii [io motte] schillis Slett.</p> <p>5. Fremmed Egn Vkiendte steder Siden ieg fra dig henfoer Sørgelig ieg nu beboer. Hvor alt det Som andre glæder Mig i min bedrøffved Stand Mer ichon bedrøffve Kand.</p>
---	---